

Izhaja vsak dan

edi ob nedeljah in praznikih) ob 5. uri, ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj.

Posamezne številke se prodajajo po 3 novč. (6 stotink) v mnogih tobakarnah v Trstu in okolici, Ljubljani, Gorici, Celju, Kranju, Mariboru, Celovcu, Idriji, St. Petru, Sežani, Nabrežini, Novemestu itd.

Oglase in naročbe sprejema uprava lista „Edinost“, ul. Mella piccolo št. 7. — Uradne ure od 2 pop. do 3 zvečer. — Ose oglasom 16 stotink na vrsto petit; poslanice, osmrtnice, javne zahvale in domači oglasi po pogodbi.

TELEFON št. 870.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Naročnina znaša

za vse leto 24 kron, pol leta 12 kron, 3 mesece 6 kron. Na naročbe brez dopolne naročnine se uprava ne ozira. Vsi dopisi naj se pošiljajo na uredništvo lista. Nefrankovane pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.

Naročnino, oglase in reklamacije je pošiljati na upravo lista

UREDNIŠTVO: Ulica Torre bianca št. 12. Izdajatelj in odgovorni urednik FRAN GODNIK. — Lastnik konsorcij lista „Edinost“. — Natisnila tiskarna konsorcij lista „Edinost“ v Trstu, ulica Torre bianca št. 12. Poštno-hranilnični račun št. 841.652.

Vojna v vztočni Aziji.

(Brzobjavne vesti.)

Na reki Jalu.

PETROGRAD 30. General Kuropatkin je brzobjavil danes carju Nikolaju: General Sasulij je poročal, da so zvečer in po noči od 28. t. m. neznan japonski oddelki prekoračili reko Jalu, na čije ustje prihajajo parniki. Dne 28. t. m. popoldne okoli 2. ure se je videlo japonske kolone na maršu od Jongamfa proti Vitšu. Na reki gori južno od Sindiaagona se je zapazilo japonsko predstražo. Dosedaj niso še Japonci pričeli aktivnih operacij.

Japonsko poročilo o pogreznjenju parnika „Kiusiu Maru“.

TOKIO 30. Reuterjev biró poroča: Na krovu japonske transportne ladije „Kiusiu Maru“, ki je bila minoli ponedeljek o polnoči pogreznjena v morje od ruske križarke „Rossija“, je bilo ubitih oziroma potonulih 70 Japoncev. „Kiusiu Maru“ se je oddaljil od torpedovk, katere so ga spremljale ter je zadel na rusko brodovje. „Rossija“ je plula proti parniku ter zahtevala naj pridejo nje častniki na krov. Ko so Rusi preiskovali ladijo, so našli 2 stotajji vojakov, ki so bili skriti v spodnjih prostorih ladije. Ko se je o tem sporočilo poveljniku „Rossije“, je ukazal ta ustreliti na japonsko ladijo s torpedom. „Kiusiu Maru“ je bil zadet v srednjem delu ter se začel potapljati. Mej potapljanjem so prišli vojaki na krov ter so streljali na „Rossijo“. Nekateri vojaki so se sami usmrtili. 45 vojakov in 9 oseb posadke je bilo rešenih. Dva častnika in trije podčastniki so utonili z drugimi Japonci.

Prošnje za vsprejem v rusko armado.

PETROGRAD 30. Glasom poročila uradnega lista so došle od nekaterih inozemcev prošnje, naj bi se jih sprejelo kakor dobrovoljce v rusko armado. Car je te prošnje odbil iz ozira na to, da pripadajo življenje in moč pojedinca pred vsem lastni domovini.

Bitka na reki Jalu?

LONDON 30. Reuterjev biró je poročal danes iz Kaupantse v Mandžuriji, da se je vršila na reki Jalu bitka. V četrtek je baje 16.000 Japoncev prekoračilo reko in napadlo 30.000 Rusov, ki so bili v utrjenem položaju. Kakor se sliši, so dobili baje Japonci danes nove pomožne čete. Bitka traja dalje. Japonski streli so baje ubili mnogo ruskih častnikov, katere je lahko spoznati na njih uniformi.

Isti biró poroča danes iz Washingtona: Glasom poročil dospelih na državni urad iz virov, ki se jih noče imenovati, je baje došlo

PODLISTEK.

Teodora.

Povest.

Hrvatski pisatelj Evgenij Kumičić, prevel J. S.

Drugi del.

VI.

Istega dne, zadnje pustne nedelje, okoli desete ure zvečer, sta se razgovarjala dva človeka na kraju »mola« Adamovičevemu, kjer je pristanišče za manje parobrode. Bila je tja in vedra noč. Luč plinovitih plamenov nanizanih po obali, podaljševala se je po mirnem morju v pristanišče. Iz mesta je bilo čuti zamolkel šum. Na »Corsu« je bilo mnogo sveta, na stotine maskar. Ona dva človeka na kraju »mola« sta se važno razgovarjala o nečem. Eden njiju, niže postave, je imel na nosu za ped dolg nos, zavrt v vis, na sebi pa široko in dolgo suknjo od rumenkastnega platna, in visok cilindar iz papirja. Obraz mu je bil pomazan z oljem. Ta napolmaskara je izvil leka iz žepa neki papir in ga hitro dala človeku, ki se je razgovarjal z njim, ravno ko sta šli mimo dve maskari, dostojno oblečeni, v črnih »domino«. Ta človek, kateremu je maskara dala tisti papir, ni imel nikake krinke na obrazu, ni bil maskiran. Dobivši tisti papir, je šel v kavarno, ki je na

na reki Jalu do velike bitke, v kateri so baje zmagali Japonci.

Brzobjavne vesti.

Iz Bolgarske.

SREDEC 30. Bolgarska brzobjavna agencija izjavlja, da je poročilo, po katerem se je le radi tega zakasnilo razoroženje 2. in 3. bataljona redifov, ker tudi bolgarska vlada ni opustila svojega oboroženja, povsem neutemeljeno. Bolgarska vlada se od sklepa turško-bolgarske pogodbe več ne oborožuje ter ima pod svojimi zastavami toliko vojske, kolikor jo je določeno za dobo miru.

Predsednik Krüger.

CANNES 30. Včeraj se je širila vest, da je predsednik Krüger težko obolel. Ta vest izhaja od tod, ker se je Krüger pred nedavno onesvestil vsled česar je možno oslabil. Zvečer se je zopet ozdravil in sedaj je njegovo stanje zopet normalno. Sicer mu pa ne bo možno odpotovati in Mentona pred koncem meseca maja.

Novi ruski odposlanec Gubastov.

BELIGRAD 30. Povodom izročitve poverilnega pisma je imel ruski odposlanec Gubastov na kralja Petra razgovor, v katerem je rekel, da ga je imenoval car zastopnikom pri kralju, in želel podati kralju o tej priliki dokaz svoje posebne nakloženosti, mu je naložil, naj se takoj poda na svoje novo mesto v Beligrad. Stoletja stara vez, ki obstoja med Rusijo in Srbijo, mu lepša nalogo, da ohrani najboljše razmerje med obojema državama.

Kralj je odvrnil, da je globoko ganjen in hvaležen za novi dokaz prijateljskih čustev carjeva zagotovila odposlanca, da za more vedno računati na podporo vlade. — Kralj ne dvomi, da bo deloval odposlanec v sporazumljenju z vlado na to, da se stoletna vez med Rusijo in Srbijo še bolj utrdi.

Ruski poslanik Kapnist.

DUNAJ 30. Poslanik grof Kapnist in soproga sta odpotovala danes radi boleznih mistere grofice Kapnist v Petrograd.

Prince Henrik Nizozemski.

HAAG 30. Bolezen princea Henrika se je obrnila na bolje.

Loubet v Marsilji.

MARSILJA 30. Predsednik Loubet je dospel semkaj ob 3 in pol popoldne.

Poskus tatvine.

PARIZ 30. Minolo noč je bil zasaden od čuvajev v palači razstave društva lepih umetnosti, neki mož, ko je ulomil vrata neke steklene ormara ter izmaknil več dragocenih predmetov. Mož se je poskušal najprej usmrtiti

obali najbližje »molu« Adamovičevemu. Maskara v rumenkasti suknji je odšla po obali proti zapadni strani reškega mesta, pa iz ulice v ulico; slednjič je stopila v neko hišo, iz katere je bilo čuti glasbo in hrup. Oni dve maskari v črnih »domino« sta jej sledili od daleč vse do hiše, pred katero sta se ustavili. Nekaj časa sta se razgovarjali. Eden teh domino — brčkone ženska glava, ker je imel na sebi ženska krila — je stopil slednjič v hišo, dočim je drugi »domino«, v lepih črnih hlačah, ostal na cesti. V prizemlju te hiše sta bili dve veliki sobi. V prvi vse natičeno, miza pri mizi, so pili ljudje, največ delavci in delavke, vojaki in služkinje, pevali, objemali se in prepirali. Bilo je tu kakih dvajset maskar. V drugi sobi je bil ples, glava pri glavi, strašna gnječa, prah, dim, rdečkasta megla, skripanje poda in glasbe.

Ona napolmaskara, oni človek z dolgim nosom in v rumenkasti suknji je sedel na kraju mize. Dvigal je v vis čašo vina pa peval hrupavim glasom neko pesem. Ženski »domino« ga je opazil in sel poleg njega; on pa jej je takoj položil desnico okolo vratu.

— Pevaj z menoj! jej je velel človek z dolgim nosom.

— Nočem, je odgovorila maskara ter enela njegovo roko se svojega vratu.

in se je silno branil, ko so ga hoteli aretovati. Z veliko težavo so ga odvedli na redarstvo, kjer je izjavil, da mu je ime Mac Richard in da je pod imenom Mac Stefane priobčil več romanov in anarhističnih spisov.

Črne koze v Hanoveru.

HANOVER 30. Včeraj popoldne ste bili pripeljani v mestno bolnišnico dve galški delavki, ki sta delali nekoliko dni na plantažah za špargeljne v Kleefeldu. Preiskovanje okrožnega zdravnika je pokazalo, da je ena teh dveh delavk zbolela na črnih kozah, na drugi so se pa pojavila sumljiva znamenja iste bolezni; vsled tega so bile zaukazane obsežne varnostne navedbe.

Angleški parnik se je razbil.

TUNIS 30. Angleški parnik »Seafurrell« se je pri Tabarki razbil. Pogreša se 12 mož posadke. Ostali so se rešili.

Allons enfants de la patrie...

Viktor Emanuel, kralj Italije, žul je iz ust predsednika francoske republike, Emila Loubeta, prošil ponedeljek v rimskem Kviralu ta-le za svetovno zgodovino znameniti brindisi:

«Sire! J'ai de la peine à exprimer l'émotion et la gratitude que je dois au langage si efficace et si noble de Votre Majesté, et à cette magnifique et inoubliable réception, où l'Italie entière s'est jointe à ses augustes souverains pour faire honneur à la France. Vos paroles, Sire, retentiront demain profondément dans tous les cœurs français. Certes la France et l'Italie n'ont pas attendu ce jour pour proclamer les affinités qui les veulent, toujours amies. Mais, comme à Votre Majesté ce m'est d'une grande joie d'entendre confirmer leur amitié dans cette Rome glorieuse, en qui Français et Italiens virent une mère commune et l'inspiratrice de leur génie et de leurs hauts faits. Nos Gouvernements ont compris combien il importait de mettre les intérêts de leurs pays d'accord avec les sympathies qui les portaient l'un vers l'autre. De leur heureuse collaboration sont sortis plus récemment la convention d'arbitrage et le traité du travail, où il me plaît de voir avec Vous un gage nouveau de paix politique, et un instrument fécond de progrès social.

Sire! C'est l'âme pleine des grands souvenirs communs que j'unis dans un même toast la grandeur et la prospérité de l'Italie aux vœux que je forme pour le bonheur de ses nobles souverains!»

Zares, Rouget de Lisle, ta ognjevit francoski rojalist, zlagajoči v noči od 25. na 26. aprila 1792. svojo glasovito marseillaise v Strassburgu, gotovo ni v tisti noči niti sanjal, da bo v letu Gospodovem 1904., točno dne 25. in 26. aprila, torej

— Potem pa pij!
— Nočem.
— Veselo! Pij! Samo tri dni še je karneval. Glej, ti si žena! Bravo, plerati hočemo! Kaj češ piti? Hočeš-li kaj večerjati? Vse plačam jaz, ako si lepa.
— Jaz sem že večerjala.
— Meno smotile! Čemu neki se pretvarjaš?

— Kdo si ti, da tako žališ maskare? je vprašal »domino«, gledajoči ga oestro v obraz. Skozi luknjice krinke so sevale črne oči.

— Kaj to briga tebe? Jaz sem pošten delavec. Hočeš-li večerjati? Lepe so ti oči. Hočeš-li jesti?

— Kasneje.
— Kasno je že, je rekel človek z dolgim nosom, izvlekel iz žepa zlato urico, pogledal na njo, pak dodal: Enajst ura!

— Kako lepa je ta urica! Glej, pa tudi zlata verižica!

— Našel sem to včeraj na cesti. Ako si lepa, ti jo dam, je obljubljal on, vrteči uro na dlani.

Ženski »domino« je oestro pogledal to uro in videl na njem urezani črki: »T. D.«

(Pride še.)

v onih in tistih dneh, v katerih je tudi marseillaise bila zložena, — da bo v Rimu, v tem večnem mestu, orila iz tisočev in tisočev italijanskih grl ona potresna patrijotična pesem, ki je v časih francoskih revolucij oduševljala in vodila v boj francoske citoyens in francoske soldats, in kateri pesmi je bila zibel oni isti Strassburg, v katerem danes mesto Francozov gospodujejo Nemci. — oni isti Strassburg, v katerem je dne 25. aprila 1792. bila prvokrat tiskana v »Journal des départements meridionaux, ona marseillaise, oni francoski »chant de guerre pour l'armée du Rhin«, ki je po napovedi vojne bil eminentno naperjen proti Pruski in proti Avstriji....

Da! Nekdanji mali odvjetnik iz Marsanne na Drôme, in bivši župan mesta Montélimar, monsieur Emil Loubet, prišedši prošlega torka pod ratobornimi zvoki francoske marseiljeze v italijanski Rim, je kakor predsednik francoske republike v svojem srcu občutil isto veliko spremembo zraka in ljudij, katero je on še pred malo časa izkusil v meglenem Londonu, na motni Temzi, in katero občutil on v največjih kontrastih še sedaj v večnem Rimu. Da, v Rimu je slušal močne zvoke svoje drage francoske marseiljeze, nošene na krilih toplega in močnega entuzijazma Italijanov....

Francozka politika slavi v Rimu pravi triumf. Théofil Delcassé, francoski minister za vnanje stvari, imel je dosti prilike, da osebno premotriva in proučava efekt Loubetovega brindisi na obrazu Viktorja Emanuela in v očeh italijanskih diplomatov in politikov. Ta efekt je izzval ravno oni brindisi, katerega tekst je izvirno in pravo delo Delcassé-a in čegar besede skozi usta Loubeta so provzročile velik, epohalen dogodek za daljnji razvitek političnih, državnih in narodnogospodarskih interesov v Evropi — a tudi izven nje.

Bog moj, kolika razlika med ono Francijo, ki je že pred kratkim morala pri Fašodi tako tužno in resignirano umakniti se pred pretečim nasiljem Velike Britanije — ni med ono Francijo, zaveznico Rusije, ki triumfirala danes veličanstveno najprej v Londonu, potem v Rimu, a bo brčkone kmalu triumfirala tudi drugje....

Kaj pomeja oni mrzličavi in značilni glas razburjenega nemškega novinstva v Nemčiji in v Avstriji, ki se ravno te dni razlega pogledom na slavje francozko-italijanskega pobratimstva v Rimu? So-li to morda zvoki francoske marseiljeze, ki delajo nemško novinstvo tako nervoznim? Pa zakaj? Saj vendar trozveža še obstoji! Čega se treba bati torej? Duh zaleznega kancelarja, kneza Bismarcka, ali ne bdi on še nad Nemčijo, Avstro Ogrsko in Italijo?! Mar ni bil zgovoran cesar Viljem II. v Italiji v isti čas, ko je monsieur le président de la République Française, Emile Loubet, odhajal iz Pariza v Rim? Kdo ve, da-li se ni cesar Viljem na svojem mudenju v Italiji razljutil na ravnatelja francoske akademije v Rimu, B. Guillaume-a, ki je povodom inauguracije statue Viktorja Hugo v vestibulu francoske akademije — v navzočnosti predsednika francoske republike, Emila Loubeta, francoskega ministra za vnanje stvari, Théofila Delcassé-a, in francoskega poslanika v Rimu, Camilla Barrère-a — slavil nepozabna dela francoskega književnika Viktorja Hugo in junaške čine Giuseppe Garibaldi-ja?! Ako je pa v resnici tako, potem more biti monsieur Guillaume povsem zadovoljen z iznenadnim odpotovanjem kaiserja Viljema iz italijanskih Benetok v svoj pruski Berolin.

Mi Slovani se moremo v resnici radodovati od vsaega srca na veličanstveni slavi francozko-italijanskega pobratimstva v večnem Rimu. Kajti, s to isto slavo zasejano je tam plodno seme nedalnega razpada trozveze. — Potresni zvoki francoske marseiljeze v Rimu

so kumovali ozemu bodočemu historičnemu dogodku, ki s padom trozveze neizogibno preobrazila današnji politično vladni sistem avstro-ogrške države. Nu, da! Rečimo resnico! Temelji današnjega dualizma v naši monarhiji se majajo. Na tem ni dvomiti. A pride historični Samsen, ki s svojimi pleči poruši stebre tega dualizma. S prenehanjem njegovim morata se v notranjem naše monarhije povzpeti do svojega naravnega prava (ni dva velevažna činitelja, ki državi Avstro-Ogrske podasta ne samo drugo lice, drugo podnožje in drugo smer, toliko v notranji, kolikor v zunanji njeni politiki, ampak jej uvrstita tudi one omajane današnje temelje. A ta dva činitelja sta: slovanski narodi avstro-ogrski in njihova naravna želja, da se vnanja politika osvobodi za vedno iz narkotičnega in ubijalnega vpliva Nemčije, pa da se Avstro-Ogrska lojalno nasloni na čvrsto politično in narodnogospodarsko sporazumljenje in delo z Rusijo in Francijo.

Francoski republikanec in predsednik francoske republike Emile Loubet, urezal je svojim prihodom v Rim globoko spremembo v zgodovini današnje Evrope. On je zapisal v analizi zgodovine, ob sviranju francoske marseillaise, da je Rim zakonita prestolnica italijanske kraljevine in italijanskega naroda. On, predsednik katoliške republike francoske, ni videl papeževga vatikana v Rimu. On je v Rimu videl samo italijanski kvirinal, samo ujedinjeno Italijo, samo italijanski narod.

Čudno! V italijansko prestolnico, v italijanski Rim, prihajale so tolike kronane in nekronane glave. Najprej je došel angleški kralj Edvard. Za njim nemški cesar Viljem, a za tem Emil Loubet, predsednik francoske republike. Od trozvezja je bil edini cesar Viljem v Rimu. Nu, on, dospevši v Rim, sel je na dva diplomatska stola. On je sedel v Kvirinalu in v Vatikanu. Tega čina Viljemo-vega Italijani niso grajali javno. Oni so si ga le dobro zapomnili. Kajti, s tem činom je cesar Viljem desaviral ono historično akcijo, katero so pričakovali od njega Italijani: da njegov obisk bo edino in izključno namenjen Kvirinalu.

Minolo je že dvajset let, kar se Italijani, kar se italijanski Rim nadeja obiska avstro-ogrškega vladarja, cesarja in kralja Frana Josipa I. Ta obisk bi bil v povrnitev za oni obisk, ki ga je v svoj čas napravil na vladarskem dvoru na Dunaju italijanski pokojni kralj Umberto. Nu, do danes se še ni izvršil ta obisk avstro-ogrškega vladarja, ki je tretji člen trozveze. A, pride li sploh od tega? Vrlo delikatno je to vprašanje. Vse se zdi, kakor da je v Opatiji tudi o tej točki bilo razpravljeno med grofom Goluchowskim in Tittonijem. Moglo bi se trditi, da glede tega ni v Opatiji dšlo donikakega matematičnega zaključka. Vse izgleda, kakor da je nedosežni vpliv Vatikana v tem vprašanju deloval v protivni smeri. Dejstvo bi bilo vsakako jasno, da bi avstro-ogrski vladar, cesar in kralj Fran Josip I. — čegar verska in katoliška čustva in najvišje spoštovanje do osebe vati-kanskega papeža so najmočnejša —, obiskal tudi papeža, čim bi šel v Rim. Storil bi torej to isto, kar je storil tudi cesar Viljem, člen trozveze. Potovanje avstro-ogrškega vladarja v Rim bilo bi — conditio sine qua non —, vezano na obisk v Kvirinalu in v Vatikanu. A iz tega sledi zaključek, da Rim težko dočaka in da bo težko videl obisk našajega avstro-ogrškega monarha.

Da, da. Živa resnica je. Nič ni večno na tem svetu. Vse propada in izginja. Ali vsaki razpad in vsaka propast porajata novo, druge forme, drugo življenje, drugo kristalizacijo. To vidimo tudi na trozvezi. Postarala se je. Oslabila je. Anemična je.

V jajcu trozveze se je že pokazal močen embrio nove zveze. Tej novi zvezi predhodi in prednjači francoska republika, a kumujeta jej Rusija in Italija. In ta embrio dozorel je ravnokar v Rimu. Iz njega rodilo se je v jajcu politično in diplomatsko pišče, ki je ključavljica v lupino jajca, pomolilo nežno glavico, motreče z modrimi očescema iz srca Italije, iz večnega Rima, v francoski Pariz in v ruski Petrograd.

Pa, kdo ve, kaj se dogodi? Kdo ve, da-li se na ruševinah današnje trozveze ne porodi druga, močna jeklena zveza, ki osami Nemčijo, povrne Francijo nje dve srčni ljubinki, njena dva izgubljenega otročka, Alzacijo in Lotaringijo, — a Avstro-Ogrski namenijo novo notranje in zunanje življenje, ki jo na temeljih jedino pravičnega državnega federa-

lizma izveleže z močno desnico iz vseh grenkih dosedanjih bed in nadlog in iz propasti!!! D'xi.

TRST, 1. maja 1904.

Fran Kučinič

Rusko-japonska vojna.

Trst, 30. aprila 1904.

Pred seboj imamo razne liste, ki prinašajo mnenja strokovnjakov iz različnih velikih mest Evrope o vspehu, ki ga je doseglo rusko vladivostoško brodovje pri Gensanu. V zadoščenje nam je, da naša včeraj na tem mestu izrečena sodba nahaja v teh mnenjih potrjenja v dvojnem pogledu. V prvo da je vspeh vladivostoškega brodovja dokazom, da Japonci nikakor niso še absolutni gospodarji na morju, in v drugo, da bo po agilnosti vladivostoškega brodovja olajšan položaj Port Arturja s tem, da bodo morali Japonci odslej — da se očuvaljo neprijetnih iznena denj — obračati velik del svoje pozornosti gori rečenemu brodovju. Mi smo rekli tudi, da bržkone pride skoro zopet do kake akcije Japoncev pred Vladivostokom. In res so baje že prišle v Petrograd zasebne brzojavke, ki naznanjajo, da so se na morju pred Vladivostokom pojavile sovražne ladije.

Ja ker smo včeraj tudi izvajali, da je jednostavno izključeno, da bi Rusija v sedanjem času dopustila kaka posredovanja, naj opozorimo še na zaključni odstavek okrožnice ruskega ministerstva za zunanje stvari zastopnikom Rusije v inozemstvu (glej včerajšnje brzojavke), v kateri okrožnici je rečeno, da carska vlada tudi po vojni ne dovolji umešavanja nobene vlasti v pogajanja, ki jih bosti direktarji vodili Rusija in Japonska.

Jako simptomatično in za položaj karakteristično je dejstvo, da je japonska vlada odredila, da odslej poročevalci novin ne bodo več smeli slediti operacijam japonske vojne. Po tej odredbi se usiljuje misel, da se je Japoncem že dogodilo, in da se sami boje, da se jim dogodi marsikaj, kar bi radi prikrivali pred svetom.

Danes je tudi cela vrsta vesti, da so se Japonci od reki Jalu začeli jako energično gibanj in da je skoro pričakovati odločilnih dogodkov. Število Japoncev, ki so že prekorčili reko, da znaša že 30.000. Ali vse te vesti so došle iz Tokia, oziroma Nagazakija in Johohame. Že to je dovolj razloga, da čakamo na vesti iz Petrograda. Do hipa, ko pišemo te vrstice, ni še nobenega sporočila iz Petrograda v tem pogledu.

Japonska torpedovka pred Port Arturjem.

Iz Petrograda poročajo naknadno o japonskih torpedovkah, ki so se prikazale minoli četrti pred Port Arturjem, da je to bila le demonstracija, katero so hoteli zopet vzporediti Japonci. Srečljali so na odprtem morju ter so metali kalcij v morje, čegar kipenje je provociralo utis, kakor da so to električni signali velikega brodovja. Baterije ruskih utrib niso na streljanje odgovarjale.

Ruska vojna na kopnem.

Berlinski »Post« javljajo iz Petrograda: V viših krogih menijo, da bo ruska vojska na kopnem daleč presegala število 400.000 moč, katere se je mislilo v početku vojne odposlati na vzhodno azijsko bojišče. Sedaj se smatra, da je potrebno v Aziji pol milijona vojakov za uspešne operacije proti Japoncem. Vojake bodo prevažali v vzhodno Azijo vse to leto. Vse te operacije na sibirski železnici vodi sam minister za promet, knez Hilkov, ki se je zopet podal v Sibirijo. Da se čete tako znatno pomnože, ima svoj izvir v zgodovini. V zadnji turško-ruski vojni so pričeli Rusi vojno z nezadostnimi sredstvi, in zato se je vojna zategnila za dlje časa nego je bilo potrebno.

Sodbe londonskih listov o najnovejših ruskih vspehih na morju.

Vsipeh ruske eskadre pri Gensanu je vzbudil v Londonu pozornost. »Times« graja japonske častnike, da so pustili svoje moštvo ter se ušli Rusom, medtem ko se je moštvo branilo to storiti. »Times« menijo pa, da treba počakati glede te vesti še pojasnjenja. »Standard« piše, da je ta ruski vspeh važen že zaradi tega, ker je s tem pretirana vrsta dosedanjih nezdod ruske eskadre ter izjavlja, da je v stratežnem oziru večje važnosti dejstvo, da je vladivostoška eskadra stopila v ofenzivo. »Daily Telegraph« poroča, da je plula ruska devizija križark v megli mimo japonske eskadre,

ne da bi bila opažena ter se je zopet vrnila v Vladivostok.

Dar ruskega carja v vojne svrhe.

Kakor se je te dni poročalo iz Petrograda, je daroval ruski car v vojne svrhe iz svoje privatne blagajne 200 milijonov rubljev. Ako je ta vest resnična, je to največji dar, ki je bil sploh kedaj podeljen v javne svrhe. Ruski car zamore storiti kaj tsega, ker je, kakor znano, najbogatejši vladar na svetu. Njegovi letni dohodki se cenijo na 40 milijonov rubljev. Seveda ima car tudi ogromno stroškov. Ta prihodek prihaja iz raznovrstnih virov. Razna perzijskega šahu nima nihče na svetu toliko imetja v dijamantih in dragocenih kamenih, kakor ruski car.

Pomorski »Varjaga« in »Korejca« v Petrogradu. Nagovor carjev.

Včeraj zjutraj so preživeli pomorski »Varjaga« in »Korejca« dospeli v Petrograd. Ogromna množica naroda jih je viharno pozdravljala. Na kolodvoru sta jih pozdravila vrhovni poveljnik ruskega brodovja, veliki knez Aleksej Aleksandrovič, in minister mornarice Avelan. Na to so se odpeljali v carjevo zimsko palačo, kjer je bila služba božja. Potem se je podal car s svojo carsko rodbino v Nikolajevo dvorano, kjer je bil pripravljen na dveh mizah obed za pomorske, na katere je imel car sledeči nagovor: Veseli me, da ste se vrnili v domovino zdravi in zadovoljni. Mnogi od vas so zabilježili s svojo krvjo v zgodovini našega brodovja svoja junaška dela, vredna junaških del svojih prednikov, ki so jih izvršili na »Azovu« in »Merkurju«. Tej zgodovini ste vi pridodali novo stran z imeni »Varjaga« in »Korejca«, ki ostaneti nesmrtni. Vsa Rusija in tudi jaz smo ginjeni čisti zgodovino o vašem junaštvu pri Čemulpu. Iz srca se vam zahvaljujem, da ste držali visoko v časti našo zastavo sv. Andreja in dostojanstvo naše mogočne in svete Rusije. Napijem bodočim vspehom našega junaškega brodovja in na vaše zdravje. Temu govoru so sledili navdušeni hura-klici.

Očedšči iz dvorane je car še rekel: Še enkrat se vam zahvaljujem za vašo hrabro dela, dragi in hrabri pomorski, Bog vas ohrani!

Popoldne je bila v mestni »dumi« svečana seja, v kateri je bila izročena moštva adresa in razni darovi.

O parlamentarnem položaju v Avstriji.

Torej zdi se, da je res, da so Poljaki nevoljni na dra. Koerberja. »Slowo Polskie« zatrja, da se je po konferenci (katere konference smo tudi mi že omenjali. Op. ured. »Edinost«) med dr. om Koerberjem in predstavstvom poljskega »Kola« napetost še poostrišla. Zato da je verjetno, da se zblizevanje mej Poljaki in drugimi slovanskimi stanovskimi skupinami v skupno postopanje proti misterstvu Koerberjevemu. — »Politiki« pa poročajo z Dunaja, da so se pod utisom ene konference sešli člani predstavništva poljskega in mlado- češkega kluba in »Slov. zveze«. Dozdeva da se, da se je Poljakom posrečilo pregovoriti Čeha, da stavijo ultimatum, katerega hočejo oni (Poljaki) predložiti ne le Nemcem, ampak tudi vlad. Ako tudi ti predlogi ne dobe nvažnje, potem da pride do očitnega spora in bodo Poljaki — brez ozira na Nemce in na vlado — podpirali češko opozicijo.

Slednjič se širi vest, da hočejo Poljaki v tem slučaju podati javnosti pojasnilo, kdo je kriv, da ne more priti do sporazumjenja!

Originalen pa je način kakor je dr. Koerber na konferenci s Poljaki skušal opravičiti, zakaj da ne stori v povspesnevanje pravne akcije. Na podlagi predlogov, ki so mu jih stavili Poljaki da ne more — vsprejeti posredovanja — je rekel — zato, ker si noče nakladati odij, da je zastopal predloge Čehov, katere so Nemci zavračali do sedaj. Pred vsem mora imeti dr. Koerber jako čudne pojme o posredovanju, ako zahteva, da naj Čehi pridejo le s takimi predlogi, ki so Nemcem všeč, oziroma, proti katerim se še niso izrekli. Bravo! Drugi ljudje menijo seveda, da posredovanju je ravno ta namen, da se poravnava difference, da se torej posreduje ob vprašanjih, glede katerih so si ljudje navskriž!

Zastopanje čeških predlogov je torej dru. Koerberju »odijozno«. Verujemo. Komur ni »odijozno« biti eksekutivnim organom nemške nenasičnosti, temu mora biti odijozno, ako hoče živeti in uživati pravice tudi on, ki — ni Nemec! To je povsem po kroju Koerberjeve objektivnosti. Sedaj ume-

jemo, zakaj so bili nevoljni Poljaki po oni konferenci z ministerskim predsednikom. In vendar je dobro, da ljudje spoznavajo moža!

Zrinjski-Frankopanska obletnica.

Včeraj je bila 223. obletnica, odkar sta bila v Dunajskem novem mestu obglavljena velika hrvatska potrijota ban Peter Šubić-Zrinjski in knez Frankopan. V večni spomin teh hrvatskih mučnikov so se vršile včeraj v raznih hrvatskih mestih svečane zadušnice, katerim je prisustvovalo ogromno število naroda.

Med interpelacijami, ki so bile podane v zadnjih dneh v državnem zboru na Dunaju se nahaja tudi ona dalmatinskega poslanca Bianchinija, o prenosu smrtnih ostankov Krste Frankopana in Petra Zrinjskega na Hrvatsko. Interpelant je vprašal ministra predsednika hoče li ukazati preiskati, ali se nahajajo kosti Zrinjskega in Frankopana, ki sta pala v Dunajskem novem mestu 30. aprila 1671 kakor žrtvi zavratičnosti in krutosti tedanjih oblastnikov na Dunaju.

Dogodki v Macedoniji.

Zastopnika sporazumnih velesil, Avstro-ogrške in Rusije, sta zahtevala te dni od turške vlade, naj ista označi fonde, iz katerih se bode plačevalo novopropagandirano makedonsko orožništvo. Turška vlada je v to svrhu nakazala davek na živino in desetino od treh makedonskih vilajetov; ob ednem je naročila Otomanski banki, da nadomesti potrebne svote, ako bi prej omenjeni davek ne mogla pravočasno iztirjati.

Dnevne novice.

Odlikovanje. Cesar je podelil višemu inženirju tehničnega zavoda v Trstu, Antonu Demai, viteški križ Fran Josipovega reda.

Imenovanje. — Redarstveni koncipist Reinhard Kurzemann je imenovan redarstvenim komisarjem.

Poštenjaku v slovo. Gosp. Ivan Pogorelec, poštni adjunkt v pokouju, odpotoval je minolo soboto — po 34 letnem bivanju med nami — v belo Ljubljano. Gosp. Pogorelec je bil vslej prava slovenska korenina in ostal je tak, tudi po mnogoletnem bivanju v Trstu in med najneprijaznejimi razmersmi: pošten sin svojega naroda. Iz srca mu ključemo: naj srečno uživa mnoga leta v toliki meri zaslužen pokoj!

Iz mestne delegacije. Mestna delegacija je imela v petek svojo sejo. Člen Ravasini je interpeliral, zakaj da nima biti jutri (v soboto) šolski pouk. Predsednik je odgovoril, da je došla z namestu štva naredba, ki je naložila, da morajo biti v soboto zaprte vse srednje in ljudske šole, javne in privatne. Namestništvo se je poslužilo nadzorovalne pravice, ki jej gre po zakonu kakor deželni šolski oblasti. Pogorelec v Mazzani (v Trentinu) se je dovolila svota 200 K. V načelu se je odobrila zgradba ceste, ki bo spajala ulico del' Istria s sprehajališčem pri sv. Andreju. Dalje se je odobril trošek 1800 K za zgradbo zidu v ulici Piccardi.

Občinske volitve v Ljubljani. — Na volitvi so bili izvoljeni kandidati narodno-napredne stranke: Ubald pl. Trnkoczy, dr. Karol Triller, Josip Lenčič in Ilya Predovič. S tem so letošnje volitve izvršene.

Štrajk na Javorniku in na Savi (na Gorenjskem) je končan. Na Savi so začeli delati zopet v petek, na Javorniku pa prično v ponedeljek. Kaj so dosegli delavci? P. d. kakimi pogoji so šli, oziroma pojdejo delavci zopet na delo? To je v hipu najinteresantnejše vprašanje. »Slovenski Narod« trdi, da je ravnatelj odklonil vse pogoje, ki so jih stavili delavci tekom štrajka. — »Slovenec« pa trdi, da se je Luekmann udal, da so delavci dosegli, za kar so štrajkali in da je med delavci veselje velikansko na tej zmgi.

Čitateljem prepuščamo — ugibanje.

Krst in spuščanje v morje vojne ladije »Nadvojvoda Friderik« se je izvršilo včeraj zjutraj na svečani način ob najlepšem pomladanskem vremenu. V ladijedelnici sv. Marka je bil ob strani prirejen paviljon za nadvojvodo, njegovo soprogo-kumico in druge visoke goste. Za povabljenega grste so bile ob strani paviljona napravljeni leseni odri. Vojna eskadra je bila vsidrana v mlj-kem zalivu. Okolo 9. in pol ure je dospel nadvojvoda z družino, na kar je župnik vojne mornarice blagoslovil novo ladijo. Po kratkem govoru

barona Spauna je pritisnila nadvojvodinja Izabela na električni tipalnik, vsled česar se je razbila botiljka šampanjca na srednjem delu ladije in kmalo na to, ob 9. uri 42 min., je zdrknila ladija ponosno v morje ob živahnih vsklikih ogromne množice gledalcev in mornarjev.

Nova vojna ladija Friderik spada med največje oklopače avstrijske mornarice. Dolga je 118,55 m, široka 21,72 m in srednja globočina znaša 7,48 m ter ima 10.000 tonelov. Ladija je narejena iz Siemens Martinovega jekla ter bo oborožena s 4 velikimi in 36 manjšimi topi.

Včeraj popoldne je bil sestanek gostov na ladiji »Tegethoff«, katerega se je udeležilo mnogo povabljenih gostov.

Svirala je godba vojne mornarice, tukajšnjega polka št. 97 in tamburaški zbor sestavljen iz mornarskih učencev. Okolo 5. ure je prišel tudi nadvojvoda z družino pozdravljen z običajnimi strelji. Nadvojvoda je obhodil ladijo, nagovoril mnogo gostov ter poslušal cel komad tamburaškega zbora in se jako pohvalno izrazil o izvajanju. Ob 5. in pol se je vrnil na »Pelikan«. Zvečer po osmi uri je pa odpotoval z družino. Na kolodvoru južne železnice so se prišli posloviti razni civilni in vojaški dostojanstveniki. Vse šle so danes praznovale. Ob morski obali je bilo danes posebno živahno.

Avstrijsko ribiško društvo bo imelo svoj XVI. občni zbor danes 1. maja ob 11. uri predpoludne v poslopju pomorske oblasti. Dnevni red: Čitanje zapisnika prejšnjega občnega zbora, razprava o letnem poročilu; razprava in odobrenje letnih računov; predložanje proračuna za leto 1904; priobčila; eventualni predlogi; volitev dveh pregledovalcev računov.

Trgovsko izobraževalno društvo naznanja, da danes 1. maja ni pouka v nobenem tečaju.

Naznanjamo na željo g. Andreja Pahorja iz R. c. št. 664, da letos ne more radi nekkih zaprek otvoriti vsakoletne osmice na dan 1. maja.

Občni zbor »Delavskega konsumnega društva« pri sv. Jakobu se bo obdržal v četrtek dne 12. t. m. Vsi oni gg. delničarji, kateri niso dobili vabila, so ujudno naprošeni, da oprostijo ter da se udeležijo istega. Mesto zborovanja se objavi svoječasno.

Volilni shod. Podpisani vabi na volilni shod, ki bo danes v nedeljo dne 1. maja ob 10. uri predpoludne v društvenih prostorih. Členi »Delavskega podp. društva« so vabljeni, da se tega shoda mnogoštevilno udeležijo.

Volilni odsek

»Delavskega podp. društva«.

V pojasnilo in obrambo. Prejeli smo: Da vstretemo željo ubogih sv. Ivana, ki so prosili pojasnila potom dopisa v listu »Il Sole« od dne 21. t. m. o razdelitvi skupila in najemnin od prodanega posestva tab. št. 549 P št. 497 in 504 u Vrdele, zapuščene jim oporečno od pok Ivana Marije Zahar iz Vrdele, in ker list »Il Sole« ni hotel vsprejeti mojega pojasnila, prosim, da blagovolite vsprejeti v Vaš cenjeni list sledečo objavo:

Pok. Ivan Marija Zahar iz Vrdele je zapustil zemljišče tab. št. 579 in hišo št. 497—504 v korist ubogim Svetivanskega okraja. Ta zapuščina je prešla po smrti Ivana Marije Zahar po zakonu v upravo mesne občine tržaške (magistrata), za katero pa sem jo jaz, kakor prejšnji upravitelj gosp. I. M. Zahar, nadalje upravljal do 28. februarja t. l. katerega meseca je omenjeno posestvo magistrat prodal za kupnine, določeno potom sodne cenitve. Ker so ostali dediči pok. I. M. Zahar ubogi in niso mogli do sedaj plačati zapuščinskih pristojbin, ni moglo e. kr. sodišče izdati prisilnih listin dedičem, in torej tudi ne magistratu, kakor zakonitemu zastopniku ubogih Svetivanskega okraja, vsled česar se ni še podpisala kupna pogodba, niti izplačala kupnina za prodano posestvo, katere kupnina se pa svoječasno razdeli med uboge na podlagi ubožnih listov, izdanih od gospođa Svetivanskega okrajnega načelnika (capodistrett).

Kar se tiče najemnine (affitto) omenjenih hiš in zemljišč, so bili vsi najemniki pok. I. M. Zahar potom oporoke oproščeni najemnine za dobo 6 mesecev po njegovi smrti.

Kakor upravitelj tega posestva sem položil vestno e. k. sodnji obračun o svojem upravljanju in sem naložil svoječasno vse do 28. 4. 1904. prejete najemnine »Cassa di Risparmio Triestina«, kakor pričajo knjižice št.

137112 v znesku K 244-30, št. 140.268 v znesku K 117-35, št. 144.515 v znesku K 308-00 katere knjižice so položene na e. k. civilnem depositnem uradu v Trstu glasom potrdil št. 164, št. 1118 in št. 654. Dne 28. februarja t. l. sem nehal biti upraviteljem omenjenega posestva za sl. mestni magistrat. Anton Trobec, bivši upravitelj.

Volitve v celjski okrajni zastop. Ko je prišla na dan afera Kosemova, poneverjenje od tega bivšega tajnika celjskega okrajnega zastopa so bili Nemci kar iz sebe od zadovoljstva, uverjeni, da jim bo iz nevshečni dogodek izborni služil na agitaciji ob volitvah v rečeni okrajni zastop. Uverjeni so bili, da so s sleparstvom Kosemovem dobili navor, s katerim dvignejo iz tečajev dosadanjo slovensko večino v okrajnem zastopu. No, stvar se vendar malce drugače suče, nego so računali nemci. Kosem je dobil zasluženo kazen in dela pokoro in prskrbiljeno je, da škode, ki jo je provzročil bivši tajnik, ne bo trpel okrajni zastop. Ravno v tem toli kritičnem in delikatnem momentu se je pokazala slovenska večina na višini svoje naloge. S tem je izbito Nemcem iz rok agitacijsko sradstvo, od katerega so se toliko nadejali. Volitve v okrajni zastop celjski so že razpisane. Vršile se bodo 13., 14., 16. in 17. maja. Nadejati se je, da se izvrše na korist okraju celjskemu in vsemu Slovenstvu na Štajerskem

Trgovina.

Borzna poročila dne 30. aprila.

Tržaška borza.

Napoleoni K 19.06 19.08, angleške lire K — do —, London kratak termin K 239.35 239.75, Francija K 95.25—95.50, Italija K 95.10 — 95.30, italijanski bankovci K —, Nemčija K 117.10—117.30, nemški bankovci K —, avstrijska ednosta renta K 99.70—99.90, ogrska, krona renta K 97.80—98.10, italijanska renta K 101.25 101.75, kreditne akcije K 641.— 643.—, državne železnice K 642.— 644.—, Lombardi K 80.— 82.—, Lloydove akcije K 647.— 655.—, Srečke: Tisa K 323.— 327.—, Kredit K 465.— do 475.—, Bodenkredit 1880 K 296.— 306.—, Bodenkredit 1889 K 294.— 298.—, Turške K 131 do 133.— Srbske — do —.

Dunajska borza ob 2. uri popol.

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	99.80	99.80
„ „ v srebru	99.50	99.55
Avstrijska renta v zlatu	119.35	119.25
„ „ v kronah 4%	99.60	99.60
Avst. investicijska renta 3 1/2 %	91.20	91.20
Ogrska renta v zlatu 4%	118.—	117.95
„ „ v kronah 4%	97.85	97.85
„ „ renta 3 1/2 %	89.40	89.30
Akcije nacionalne banke	1604.—	1602.—
Kreditne akcije	642.—	641.—
London, 10 Lstr.	239.32 1/2	239.32 1/2
100 državnih mark	117.12 1/2	117.10
20 mark	23.44	23.44
20 frankov	19.05	19.04
10 ital. lir	95.15	95.15
Cesarski cekini	11.33	11.33

Parizka in londonska borza.

Pariz. (Sklep.) — francoska renta 97.55, 5% italijanska renta 103.10, španski exterieur 82.55 akcije otomanske banke 580.—.

Pariz. (Sklep.) Avstrijska državne železnice —, Lombardi —, unificirana tuška renta 83.65 menjice na London 251.10, avstrijska zlata renta 100.— ogrska 4% zlata renta 100.20, Ländlerbank —, turške srečke 121.25, parizka banka 11.07, italijanske meridijske akcije —, akcije Rio Tinto 13.47. Slaba.

London. (Sklep.) Konsolidiran dole 89 3/4, Lombardi 3 1/2, srebro 25 1/4, španska renta 82 3/4, italijanska renta 102 3/4, tržni diskont 2 1/2, menjice na Dunaju — dohodki banke —, izplačila banke 44.000. Nepravilna.

Tržna poročila 30. aprila.

Budimpešta. Pšenica za april K — do —, za maj od 7.79 do 7.80 za oktober 7.83 do 7.89. Rž za april K — do —, za oktober 6.47 do 6.48. Oves za april K — do —, za oktober K 5.48 do 5.50. Koruza za maj K 5.02 do 5.04, za julij 5.17 do 5.18.

Pšenica: ponudbe zadostne; povpraševanje pobiljšano. mirno. Prodaja 15.000 met. stot komaj vzdržano. Proti sklepu ugodneje. — Vreme: lepo.

Havre. (Sklep.) Kava Santos good average za tek. mesec po 50 kg 41.75, frk, za julij 42.50. Stalno.

Hamburg. (Sklep pop.) Kava Santos good average za maj 34 1/4, za september 35 1/4, za dec. 36 1/4, za marec 37, mirno. — Kava Rio navadna loco 31—33, navadna rečna 34—36, navadna dobra 37—40.

Hamburg. (Sklep.) Sladkor za april —, za maj 17.60, za avgust 18.—, za oktober 18.05, za dec. 18.15, za febr. 18.30; mirno. Vreme: oblačno.

London. Sladkor iz repe surov 8 1/2, Sh Java 9.6—Sh. Mirno.

Sladkor tuzemski. Centrifugalpile, promptno K 66.50 do 68.00, za september K — do —, marec-avg. 66.50 do 68.—, Concassé in Melaspil promptno K 68.30 do 69.30, za sept. K — do —, marec-avg. 68.30 do 69.30.

New-York. (Otvorenje). Kava Rio za bodoče dobave, vzdržano, (nespremenjeno).

Pariz. Rž za tekoči mesec 15.25, rž za maj 14.90, za maj-avgust 14.85 za september-december 14.50 (mirno). — Pšenica za tekoči mesec 21.80, za maj 21.10, za maj-avgust 20.35 za september-december 20.40 (trdno). — Moka za tekoči mesec 27.25 za maj 27.70, za maj-avg. 27.95 za september-december 27.40 (trdno). — Repično olje za tekoči mesec 43.75, za maj 44.—, za maj-avg. 44.50, za sept.-december 46.75 (mirno). Spirit za tekoči mesec 38.25, za maj 38.75, za maj-avg. 38.75, za sept.-december 35.— (mirno). Sladkor surov 88° usn nov 22 1/2—23 (mirno), bel za tekoči mesec 26.37 1/2, za maj 26.50 (mlačno), za maj-avgust 27.87 1/2, za okt.-jan. 28.12 1/2, rafiniran 57—57 1/2. Vreme: lepo.

Tovarna pohštva

Aleksander Levi Minzi

ulica Tesa št. 52. A.

(v lastni hiši.)

ZALOGA:

Piazza Rosario (šolsko poslopje).

Cene, da se ni batil nikake konkurence.

Sprejemajo se vsakovrstna dela tudi po posebnih načrtih.

Dustrovan oenit brezplačno in franco.

Novi velik dohod snovij za možke obleke

iz tu- in inozemnih tovaren za spomladni in poletni čas.

Bogat izbor

perkala, batista, cefirja, surovin, pregrinjal, spodnjih srajc, modercev in vseh drugih, manifakturnih predmetov.

Velika množina možkih srajc vseh vrst belih, barvanih ali od satena.

Velik izbor kravat, ovratnikov in zapestnic vseh oblik.

Popolna zaloga drobnarij za krojače.

ALOJZIJ GALPERTI

naslednik Fr. Hitty

TRST - Barriera vecchia 13. - TRST.

Zaloga tu- in inozemskih vin, spirita in likerjev in razprodaja na debelo in drobno

TRST. — JAKOB PERHAUC — TRST.

Via dell'Acque št. 12. (nasproti Kaff Centrala).

Velik izbor francoskega šampanjca, penečih dezertnih italijanskih in avstro-ogrskih vin. Bordeaux, Bur-gunder, renskih vin, Mosella in Chianti. — Rum konjak, razna žganja ter posebni prstni tropinovec slivovec in brinjevec. — Izdelki l. vrste, došli iz dotičnih krajev. Vsaka naročila se takoj izvrši. Razpošilja se po povzetju. — Ceniki na zahtevo in franco. — Razprodaja odpol litra naprej.

Omnibusi na prodaj.

Podpisana prodaja vsled smrti svojega soproga pet omnibusov in štiri diralnice po jako nizkih cenah,

Ana vd. Enei

ul. Massimo D'Azeglio št. 8. (prej Solitario).

Zaloga obuvala in čevljarski mojster

Josip Stantič

zalagatelj e. kr. redarstvene straže, e. kr. glavnega carinskega urada in skladišč, e. kr. priv. lloyd. orož, e. kr. finančne straže v Trstu, Kopru in Pulju.

TRST. - Ulica Rosario št. 2. - TRST

prilporeča svojo bogato zalogo raznovrstnega obuvala za gospode, gospe in otroke.

Prodaja najboljših voščilo (biks) = Fredin

Cene nizke. Postrežba točna.

Mizarska zadruga v Gorici (Solkan)

tovarna pohštva s strojevnim obratom

prilporeča slavnemu občinstvu svojo

zalogo pohštva

prej ANTON ČERNIGOJ

via dei Rettori št. 1 (Rosario) - v Trstu - tik cerkve Sv. Petra v hiši Marenzi

Največja tovarna pohštva primorske dežele.

Pohišto izdeluje se solidno, trpežno in lično, in sicer samo iz lesa, posušenega v tovarniški sušilnici s temperaturo 60 stopinj.

Vsaka konkurenca je izključena. Album pohštva pošlje se brezplačno.

Prodaja se tudi na mesečne obroke.

Zastopstva v: TRSTU, ŠPLJITU in ALEKSANDRIJI (ORJENT).

